



КНИЖКА ВТОРА

ГОДИНА ДЕВЕТНАДЕСЕТА

1933—1934

РЕДАКТОРЪ РАНЪ-БОСИЛЕКЪ

ПОДСКАЗАНО СТИХОТВОРЕНИЕ

Дъждъ ръми.
 Днесъ съсъ татка сме сами.
 Синь и татко въ една стая.
 Азъ играя.
 Татко пише стихове —
 римовани редове
 за играчи като мене,
 ала нъма вдъхновене,
 та перото му запира.

Не оставя ме на мира:
 — Сине мой,
 тихо стой!
 Стига вика, стига трака!
 Виждашь, работа ме чака!
 Никакъ не отива гладко...
 — Тъй ли, татко?
 Та кажи!
 мене гледай и пиши:

„Нека есенъта се мръщи,
 азъ си имамъ пролѣтъ въ кжщи.
 Нека вьнка дъждъ се лѣй
 въ мойта стая слънце грѣй.
 Който знае да играе,
 има всичко, що желае.“

Ранъ-Босилекъ

